

Bor od čipke

Stablo pod kojim se može biti ponosan

Tko želi vidjeti tradiciju na djelu, neka pođe u primoštensku osnovnu školu. Tamo su u predvorju škole učenici pod vodstvom svojeg nastavnika likovnog odgoja podigli šestmetarsko božićno drveće (valjda ga je i smiješno nazvati drvцем, osim po predlošku blagdanske jelke) napravivši mu grane i lišće na način svoje, domaće čipke. Kako 'bor od čipke' izgleda u detaljima i kako je nastajao, može se vidjeti na internetskoj stranici škole. U likovnoj radionici Učeničke zadruge 'Maslina' OŠ Primošten ovakvim su rezultatom savladali alkemijsku provjeru kako komad gavunare, 130 metara konopa, filc, papirne trake za kase, papirne ubruse u rolama i listićima, toaletni papir, papir za igličasti pisač, zavoje i ribarski konac pretvoriti u spomenik. Nekome za takav

zadatak ne bi bilo nadahnjujuće vidjeti ni zlatnu polugu sa žigom državne riznice, dok drugima dostaje i konac za krpanje mreža ili toaletni papir.

Čipkani bor je povodom proglašenja primoštenske čipke zaštićenim nematerijalnim kulturnim dobrom (tj. nacionalno vrijednim običajem) izradila većina učenika ove škole, a najvećim dijelom od Nore Čobanov iz VIII.b razreda, Tine Huljev iz VIII.b, Dolores Jurić iz VIII.b, te Ivane Lukete, Luke Markića, Sare Skorić, Tamare Skorić iz VII. razreda i Mihovila Skorina iz VIII.a razreda. Mentor im je bio Velibor Janković, nadovezujući se na dvije likovne mape nadahnute narodnim blagom od kojih je ona prošlogodišnja bila nagrađena kao najbolja hrvatska učenička mapa te vrste i iz koje je nastala

Božićni bor, plod učeničkog projekta primoštenske djece

serija razglednica i čestitki koje su – upravo kao i ovaj bor – raznosile čipku putovima kojima ona do tada nije kročila.

Ocijeni li tko ovakvo djelo nepriličnim iskrivljavanjem jedne vrijedne tradicije, isto bi trebao reći i pred uokvirenim okruglim komadima paške čipke u kakvom se obliku obično nude na prodaju. Čipka je za narodne žene u njihovim starim tradicijama živjela isključivo kao dio narodne nošnje. Izdvajanja čipke u samostojne komade stvar su narudžbi posjetitelja i ljudi iz ambijenata gdje se čipka nije nosila na ženskim rupcima, već su se njome počeli kititi tineli. Na isti se način i ova naša čipka snašla u svojem, novom vremenu. To je i jamstvo njenog preživljavanja, održavanja i napretka. Bravo, primoštenska djece! «